

Právě čtete

číslo 2.

VĚTRNÍK

Ročník XXXII

Sobota 13. října 2001

JASAN GROMBŘÍK

Sobota 13. října 2001

8:00	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář KPR	spořitelna
9:30	kurz scénografie	Nístějka
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář ŠR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Makov	malý sál
14:00	vítání Velké Opatovice	městský úřad
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Brodek u Přerova	městský úřad
14:30	vítání Velké Opatovice	před divadlem
15:00	vítání Brodek u Přerova	před divadlem
16:00	Klíčovou dírkou Velké Opatovice	velký sál
19:00	setkání hostů, poroty a pořadatelů	malý sál
19:30	Klíčovou dírkou Velké Opatovice	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:45	KPR, Scénografie	půdička
21:45	společenský večer	hasičovna

Recenze

Vánoční hra v říjnu

Divadelní klub z Makova přivezl na přehlídku vánoční téma, Betlémskou hvězdu ve zpracování Jana Kopeckého. Texty lidových dialogů a lidových písní autor smontoval do panoramatického příběhu narození Krista Pána. Představení Makovských je bezprostřední představitivostí a upřímnou vroucností blízké lidové naivitě. To je investice, která se v představení vyplácí. Divadelní představení chce ovšem určitou nezbytnou organizaci a tady působí problém prvky umělé stylizace, které se nezařazují dost organicky do celku a nepůsobí přirozeně.

Vnímáme-li představení v době podzimní, jsme připraveni o náležitě vnitřní rozpoložení, které k vánoční hře patří: proto posuzujeme prvky představení z hlediska přísné divadelnosti a shledáváme tu některé nedůslednosti. Neuspokojuje nás docela příliš mnoho centrálního aranžmá, to dokonce ani plně nevyužívá možností praktikáblové diferencované jevištní plochy. Jednoduchá a střízlivá barevnost kostýmů se nám poněkud rozchází s jejich nabízející se symbolikou. Potěší nás, že celému souboru je

dobře rozumět jak v řeči, tak ve zpěvu. Všimneme si však, že verš není vždycky významově akcentován a že plynulá

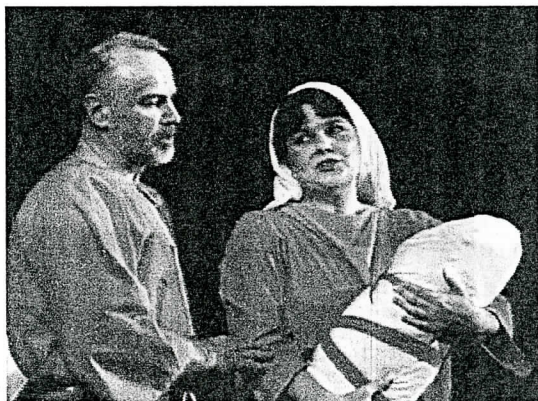
melodie řeči se objevuje jen u některých postav (Marie, Anděl, Čert, Smrt). V tomto civilním ročním období bychom rádi slyšeli z jeviště zpěv více usazený do dynamiky příběhu, zpěv, který neretarduje běh událostí. Představení by uneslo větší spád, větší proměnlivost, větší temperament.

Problém ovšem může být v tom, že my diváci nejsme v této době na vánoční hru naladěni. Proto pocítujeme určitou nejistotu z nabídky, která z jeviště nepůsobí jednotně. Například: nejživější postavy Čert, Vopovědník, Anděl jsou jakoby nasazeny mimo styl celého představení. Na jevišti se vedle sebe objevují obrazy prostorově plastické a ploše panoramatické. (Možná že se tady projevuje dvojí rukopis dvou režisérů.) Jednota prostředků tohoto představení zůstává problémem, který soubor musí ještě dorešit. Při reprízách ve vánočním čase možná sváteční atmosféra vykoná své dílo a představení dorazí k divákům bez rušivých momentů.

Jiří Hraše

KOPR

Již potřetí jsme se my, posluchači KOPRu, sešli na půdičce ve Vysokém nad Jizerou. Letos opět s našim oblíbeným lektorem Milanem Schejbalem. A o čem jsme si povídali? Především o tom, kdo s kým bude spát. Tedy na ubytovně. A také o tom, že Evina pleťová voda je teplejší než voda z kohoutku. A pochopitelně také o divadle. Už třetí sezónu se každý večer po představení budeme scházet a hodnotit zhlédnutou inscenaci.

My, začínající režiséři, se budeme snažit najít co nejvíc chyb (protože chybami se člověk učí) a též to dobré, nejlepší a mistrovské (abychom měli co kopírovat). Naše kritika bývá často nemilosrdná, ale vězte, milé soubory, daleko víc nás rozhodí, když nejsou v noci teplé rohlíky. A teď k dnešnímu představení.

Divadelní klub Makov – Betlémská hvězda – lidová hra se zpěvy Handicapem inscenace bylo nejspíše datum uvedení. Vánoční hra by měla být uvedena jen o Vánocích. Na tom jsme se shodli všichni. Základní podmínkou je její uvěřitelnost. Větší herecké zaujetí by též podmínce prospělo. Nezáleží ani tak na kostýmech a výpravě, ale na tom, zda obecenstvo je ochotno hru přijmout, uvěřit známému příběhu a znovu ho s herci prožít a ztotožnit se s ním. To se, bohužel, dnešního večera ve Vysokém nestalo. V domácích podmínkách hra funguje patrně úplně jinak než na přehlídce.

Přehlídka a město

Rozhovor se starostou Vysokého nad Jizerou Jindřichem Maturou

Pane starosto, při návrhu letošního rozpočtu města se pamatovalo, jak už je dobrým zvykem, i na přehlídku. Jak vysoká částka byla schválena?

Opět 31 tisíc korun a k tomu zaměstnanci městského úřadu zase pomáhali s výzdobou Vysokého a ve zvýšené míře dbali o čistotu veřejných prostor. Město se podílí také na cenách pro soubory či jednotlivce, nebude chybět vítání v budově MěÚ včetně připitku, osobních dárků i dárku pro soubor, jimiž letos budou zvonečky a pohádkové postavy, a také tři publikace vztahující se k našemu městu.

Vloni si „přehlídkoví“ návštěvníci Vysokého nemohli nevšimnout mariánského sloupu na náměstí, rok předtím nové dlažby. Myslím, že i letos, vzhledem k tomu, že se tu pořád na něčem pracuje, se máme čím pochlubit, i když to není vidět zrovna ve středu města.

Kdo bude mít chuť udělat si procházku, může se jít podívat například do lyžařského areálu Šachty, kde se budují dva vleky. Až do těchto míst se prodloužilo veřejné osvětlení, aby lyžaři mohli využívat místní příznivé podmínky i večer. Město mělo v tomto případě štěstí na velmi solidní partnery, místní tělovýchovnou jednotu a pana Františka Matouška, kteří byli ochotni domluvit se bez dlouhých diskusí. A pak z takových opravdu prozaických, ale velmi potřebných věcí uvedu třeba výměnu trubek na přivaděči z Mlejnek, s kterou se začne asi příští týden. Návštěvníci Vysokého ani místní lidé však nemusejí mít obavy z toho, že by zůstali bez vody, potřeba bude kryta z druhého zdroje v Příchovicích. Vysočtí dobře vědí, že vodovod je ve velmi špatném stavu. Děláme všechno proto, aby se problémy v této oblasti odstranily, letošní rok je ve znamení vody. Také se obnovila městská zeleň v parku, zasadila se spousta stromů, moderní technologií bude v dohledné době zpevněna lípa u Ski chaty.

Dostali jsme se ke komunální politice. Mezi ochotníky je i řada vašich kolegů starostů či zastupitelů. Přijede letos některý z nich?

Velice se těším na setkání se starostou Boleradic Janem Korábem, který je členem DS bratří Mrštíků; soubor u nás vystoupí s úpravou Shawova Pygmaliona. Jan Koráb není jenom kolega ve vzdálené obci, je to také můj dobrý kamarád. Vzhledem ke stejné funkci si můžeme spolu povídat o všem, jako starostové řešíme v podstatě ty samé problémy. Má upřímnou radost, když se něco povede nám ve Vysockém, a to samé cítíuji já, když se dozvím o jejich úspěších.

Většinou jste, pane starosto, zhlédl večerní představení, které se hrálo po slavnostním zahájení Krakonošova divadelního podzimu, a pak jste si vybral ještě jedno dvě další. Co letos?

Na zahájení samozřejmě budu, předám i vládu nad městem ochotníkům, ale jinak se s manželkou chystáme do divadla až v pondělí, kdy DS Žlutičan ze Žlutic hraje Dlouhého, Širokého a Krátkozrakého pánů Smol-

jaka a Svěráka. Nenecháme si ujít ani představení Vysockých, i když "Vošklivku" jsem už viděl. Líbila se mi, a tak plánujeme návštěvu divadla také na úterý. Možná se rozhodneme ještě pro nějaké další představení.

Dostává se vám do ruky přehlídkový Větrník? Pokud ano, postrádáte v něm něco?

Každý rok jsem přečetl alespoň pár čísel. Naplňuje své zaměření přehlídkového zpravodaje a z tohoto hlediska mi v něm nic zásadního nechybí.

Pane starosto, děkuji vám za rozhovor a přeji hodně pěkných zážitků z představení.

Z pohledu diváka

Poprvé jsem toto představení viděla jako studentka gymnázia v Praze, ale to už je tak dlouho, že to skoro není pravda. Proto jsem byla velmi zvědavá, jak se zadaří ochotníkům z Makova.

Vánoční příběh v polovině října? Proč ne. Konec konců, už jsem zpívala koledy i uprostřed července, v nejparnější létě. A navíc anglicky. Ale to jsem odbočila. I když – vlastně až tak ne. Připadalo mi, že na jevišti občas mluvili tak, jako by nechápali smysl slov. Kdyby oživly dřevěné figurky Metelkova betléma, jistě by hovořily přirozeněji, než jsme měli možnost dnes vidět živé představitele na jevišti. Jako by byli: zkrátka dřevění. Nejživější mezi nimi byl tak ještě d'ábel (ten ostatně nikdy nespí, že). Nespala ani pěťice, plnicí funkci antického chóru. Klobouk dolů, odzpívat skoro celé představení, to určitě dalo zabrat. Ale ostatní? Nevím. Občas mi vyčítají, že jsem přílišný realista. Ale Marie ve věku zralém, to už není realita, to je – co vlastně? Paskvil? Nerada užívám (a nadužívám či zneužívám) silných slov, ale tohle mi opravdu vadilo. Jakož i občas falešný (či aspoň nejistý) hudební

doprovod. A nezachránil to ani osvědčený hit „Chtíc, aby spal“ Václava Adama Michny z Otradovic na závěr. Snad méně by bylo více a stačilo udělat děkovačku bez zpěvů.

Přesto ale – díky za to, že jste se do toho vůbec pustili. To, co ostatní velmi dobře znají – a tento příběh zná opravdu každý – se ohromně snadno kritizuje. A kritice (či aspoň srovnání) se nikdo z nás nevyhne. A proto – raději nebudu soudit, vždyť kdož jste bez viny, hod'te kamenem; jen poděkuji. Tentokrát za dobrý úmysl.

Mag

Něco z historie vysockého divadla

Vysocký rodák Josef Kramář, lékařník a starosta (1839 – 1856), napsal knihu „Příhody svého života...“, kde velmi vzpomíná na divadlo.

„Městečko naše,“ píše, „bylo si-
ce poddané, ale požívalo mnohem
větší svobody nežli později
v dobách konstitučních. Divadlo
hrávalo se bez všeho omezení a bez
vší cenzury.

Když jsem se stal obecním po-
kladníkem, počal jsem i horlivěji
všímati si divadla ochotnického.
Hrálo se každou neděli a každý
svátek a věnovalo výtěžek čistý
účelům dobročinným. Později pře-
vzal jsem i řízení jeho, jež jsem pl-
ných deset roků podržel. Jelikož se
ve Vysokém od dob nepamětných
každoročně hrávalo, cvičilo se mla-
dé pokolení téměř bezvýminečně
hrám divadelním a mohu tvrditi, že
se zdařilé hry provedly. Příčiněním
několika horlivců a zběhlejších mu-
zikanů provedli jsme i dvě zpěvo-
hry: Dráteníka a Rodinu švýcar-
skou, následovavše příkladu před-

chůdců, kteří před 25 lety již zpě-
vohru Okouzlenou citeru na jeviště
přivedli.

Divadlo náleželo ve Vysokém
k zábavám obligátním, pročež vě-
novala se mu péče zvláštní. Měl
jsme historické oděvy, krunyře, hel-
mice, sudlice a jiné zbraně, filuně
(dekorace) v souhlasu s divadelním
kusy, jichž rozmanitost u porovnán-
s nepatrným městečkem každého
překvapily. Knihovna divadelní ob-
sahovala na sta rozmanitých her.

Návštěva bývala, zvláště v zimě,
tak hojná, že místnost někdy ani ne-
stačila.

Divadlo bylo prvé majetkem těch
kterých ochotníků; teprv později
ukoupila jej k mému návrhu obec a
výtěžek čistý plynul do školního
fondu. Zdařilé výsledky rozohnily
nás pro divadlo tak velice, že jsme
zvláštní budovu divadelní postavit
chtěli. Nedošlo však k tomu, an je-
z příčin rodinných rodiště své na-
vždy opustil.“

Připravila Jiřina Ďoubalíková

Makovští poprvé u nás

Rozhovor s Františkem Sedliským, služebně nejstarším členem Divadelního klubu Makov a starostou Makova

Pane Sedliský, jak jste uvedli pro přehlídkovou brožuru, činnost vašeho ochotnického spolku byla obnovena v roce 1983. Jak dlouhá je jeho tradice celkově?

Počátky ochotnického spolku jsou spjatý se vznikem Československé republiky. Makovská tělocvičná jednota Sokol se zabývala i kulturní činností, a tou bylo právě divadlo. Postavila sokolovnu, čímž se zadlužila, ale díky úspěšnému hraní byly již po pěti letech dluhy splaceny. K útlumu pak došlo až v době druhé světové války a v padesátých letech, spolek se pak úplně odmlčel po smrti pana režiséra Síče. Zásahu na obnovení jeho činnosti má pan Václav Matějka. I když se nehrálo, pořádala se silvestrovská vystoupení a talenty se projeví i tam, takže měl koho oslovit.

Kopeckého Betlémská hvězda vznikla v Podkrkonoší. Ovlivnil tento fakt nějakým způsobem vaše dnešní představení?

Mnozí diváci viděli Hvězdu v nastudování vašeho souboru, a proto možná přišli s určitým očekáváním. Měli jsme strach, aby nebyli zklamáni. Byli jsme samozřejmě trochu nervózní, zejména zpočátku, tréma je vždy. Jinak se hrálo pěkně, v sále je dobrá akustika, byl plný diváků...

Vybíráte si často hry, ve kterých se zpívá?

Většina z pětadvaceti členů našeho souboru zpívá poměrně slušně, takže ano. Jinak na repertoáru máme například Naše furianty, Strakonického dudáka, Kolébku, Lucernu, Sluhu dvou pánů, Sládky. Úspěch má i hra Ve mlýnici na šalandě. Počet jednotlivých repríz se pohybuje od třinácti do čtyřicet, vystupujeme v širokém okolí Makova i v sousedních třech okresech. Neustálému přesouvání musíme přizpůsobit i kulisy, takže jsou jednoduché a skladné.

Váš největší úspěch v posledních letech kromě Vysokého?

V roce 1997 jsme se Sládky, jedinou Erbenovou hrou, dosáhli v Luži druhého místa a jako zvláštní ochotnický vesnický soubor jsme byli doporučeni i do Vysokého. Nakonec jsme se sem však dostali až letos s Hvězdou. Je nám moc líto, že tu s námi není naše režisérka PaDr. Jana Hájková, která nečekaně zemřela. Je to pro nás velká ztráta, byla velmi všestranná, to ona pro nás upravila a zdokonalila Betlémskou hvězdu. Že jsme postoupili do Vysokého, věděla, a určitě by měla radost i dnes.

Přivezli jste do Vysokého vánoční atmosféru, doufám, že ne sníh.

Přivezli jsme určitě dobré počasí, bude babí léto.

Děkuji vám za rozhovor a těším se na další setkání ve Vysokém. al

Hlavalámky

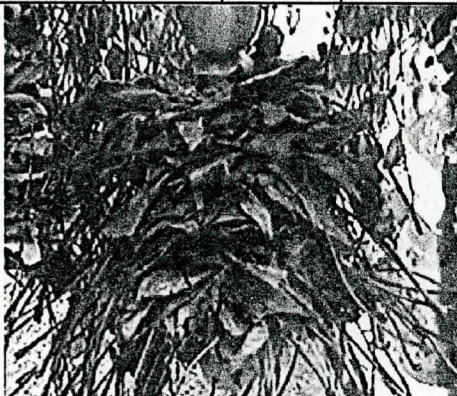
I letos jsme pro vás, milí čtenáři, připravili něco k ukrácení dlouhé chvíle lámáním hlaviček. Jednak to budou křížovky (A), jednak budete mít možnost seznámit se hravou formou alespoň trochu s podkrkonošským nářečím (B). Aby nás znalci nekritizovali, upozorňuji, že to budou výrazy a rčení používaná kdysi a nejenom ve Vysokém.

Začneme zlehýnka.

1	2	3	4	5	6	7	8
S	S	S	S	S	S	S	S
A	A	A	A	A	A	A	A

A.

1. zahnutý hřeb
2. lesní zvíře
3. hromadný výstřel
4. velký kus kamene
5. vrt
6. slovenské město
7. činná hora
8. sestehována (básn.)

Tajenkou je pohádková postava.
hej

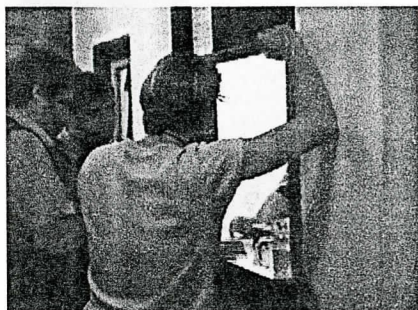
B. Co myslíte, že je:

šprk, hrubáš, círa, kašl, tavák, hrbábí a konzrt?

Odpovědi prosím vhazujte do poštovní schránky u vchodu do divadla. Jména úspěšných luštitelů, v případě B. také vtipná, i když nesprávná řešení zveřejníme spolu s těmi správnými vždy následující den po zadání. al

A dnes ještě něco navíc: Kde jste to viděli?

A večer pokračuje v hasičovně...

... bez komentáře.

Jídelníček

Včera jsme se těšili na kata, ale šlehli nás pečeným utopencem. Dnes si třeba pošmákneme na:

snídaně (pouze ve spořitelně):

paštika, máslo, sýr, pečivo,
čaj

oběd:

uzená s kroupama
uzené maso, bramborový
knedlík, zelí

večeře:

masová směs, dušená rýže,
obloha

Anketa

Na Vánoce se již zřejmě těší 40 diváků, kteří večernímu představení Betlémské hvězdy v podání nováčka přehlídky Divadelního klubu Makov odevzdali 259 hlasů.

**Předpověď počasí
na sobotu:**

Má být jasno, až skoro jasno, ráno a dopoledne mlhy nebo nízká oblačnost, ojediněle až do odpoledne. Teploty minimální 9°C-5°C, odpolední 19°C-23°C. Proměnlivý vítr do 3m/s.

Sponzoři XXXII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.O.

EPRONA

Die Garten - Galerie

R Sager

Gonten Švýcarsko

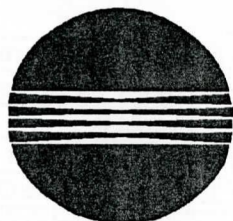
KB

KOMERČNÍ
BANKA a. s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
domácí potřeby - elektro

COMPUTER SHOP
CS23

BOLJA

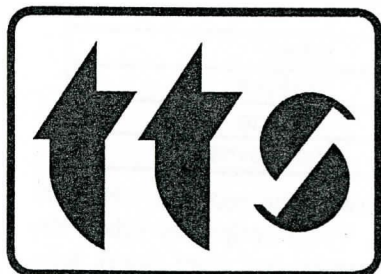

MINOLTA

Ciba

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ROKA
s. r. o.

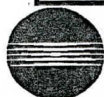
HYBLER
MINI CH. PRAHA 1994
SINCE 1894

Gema
Turnov

Vysoké nad Jizerou kdysi

Neděle 14.října 2001		
9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Nístějka
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	kuřárna
11:30	loučení Velké Opatovice	malý sál
13:00	škola režisérů SČDO	sokolovna
13:00	beseda s Janem Čenským	velký sál
14:00	kurz praktické režie	spořitelna
14:00	kurz scénografie	Nístějka
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Žlutice	městský úřad
15:00	vítání Žlutice	před divadlem
16:00	schůzka SČDO,AD	
19:30	Úklady lásky	velký sál
		80'
	Brodek u Přerova	
		přest.
21:30	diskuse k inscenaci	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 4 Kč.